

mester, idet han ikke skulde have de med hans Embede forbundne Forretninger. Endnu mindre haaber jeg, at vi skulle leve den Dag, da det skal afhænge af en Majoritetsvotering, foretagen hvert tredie Aar, om den bestfillede Borgmester skal være Borgmester eller ikke. Det er Ting, der i den Grad strider mod al legislativ og administrativ Orden og Skik, at den Kjendsgjerning, at Duffet om en saadan Ordning er fremkommet paa mangfoldige Steder og har fundet Understøttelse paa Steder, hvor jeg havde haabet, at det ikke vilde kunne finde Understøttelse, er en af de Grunde blandt flere, hvorfor jeg med et Suk siger, at vi desværre i Danmark ikke endnu kunne undvære Brugen af det kongelige Veto.

W. Petersen: I det Affnit, som er under Forhandling, er unægtelig det Spørgsmaal, som af den sidste ærede Tale er omhandlet, det, om jeg saa maa sige, brændende Spørgsmaal, hvorom Forhandlingen her navnlig vil dreie sig. Efterat vi, dengang Sagen sidst var til Behandling her, have hørt den høitagtede Indenrigsminister udtale, at han med Hensyn til dette Spørgsmaal indtog det samme Standpunkt, som han stod paa i forrige Session, forekommer det mig, at der for dem, der vilde have Loven ført igjennem, ikke kan være Tale om Andet end at tage Bestemmelserne i Lovudkastet med Hensyn til Borgmesterens Stilling, saaledes som de findes der, og altsaa stemme imod det Endringsforslag, som i denne Henseende er stillet. Jeg skulde ikke have trættet Forsamlingen med hyderligere Betragtninger, dersom det ikke var, fordi jeg troer, at der er nogle praktiske Spørgsmaal, som det kunde være ret interessant, at Folk fra Kjøbstadcommunerne udtalte sig om. Jeg skal strax bemærke, at det ikke alene er for at faae Loven igjennem, at jeg stemmer imod Endringsforslaget, men at det tillige er, fordi jeg ikke kan billige den Tanke, som gaaer igjennem det. Lad os betragte Forholdet, saaledes som det i Virkeligheden nu har udviklet sig i Communerne. Hvad er da den nuværende Borgmester? Han er den Mand, der paa Statens Vegne fører Tilsyn med Communens Anliggender og paaseer, at Communens Re-

præsentanter ikke gaae ud over Lovens Grændser. Men forøvrigt er han jo egentlig kun Communalbestyrelsens Expedient, det vil sige, han har at expedere og sætte i Form de Beslutninger, som Communalbestyrelsen tager. Dersom den af Staten ansatte Borgmester ikke længer skal udføre dette Hverv, saa maa der naturligvis i Kjøbstæderne oprettes et særskilt Contoir, hvor alle de Beslutninger, Communalbestyrelsen tager, blive satte i Pennen, og hvorfra overhovedet alle de communale Sager blive expederede. Forøvrigt er jo Borgmesterens Indflydelse i Bestyrelsen ikke større end ethvert andet Medlems; han har med enkelte Undtagelser jo kun een Stemme, og den Indflydelse, som han skal opnaae, maa han altsaa skaffe sig ved sin Dydighed, ellers er hans Indflydelse ikke større end ethvert andet Medlems. Det er overhovedet mit Overbeviisning, at den Communalbestyrelse, som ikke forstaaer, om jeg saa tør sige, at faae sin Borgmester til at følge sig, vil tilvisse langt mindre kunne skabe en selvstændig Borgmester. Der forekommer jo ogsaa, saaledes som det jo alt er blevet berørt, i de communale Forhold mange juridiske Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke det er aldeles nødvendigt at have Jurister til at behandle dem, navnlig til at forelægge for Communalbestyrelsen de forskjellige Opfattelser og Meningener, som i saa Henseende kunne gjøres gjældende. Ganste vist kan dette ogsaa opnaaes ved at vælge andre juridiske Embedsmænd, saasom Sagsførere og lignende Personer, ind i Communalbestyrelsen, og dette er tilvisse ogsaa skeet paa mange forskellige Steder; men hvorfor da drage den af Kongen indsatte Embedsmænd, hvis Pligt det fremfor Alt er at agte paa alle saadanne Spørgsmaal, bort fra Forsamlingen? Jeg maa saaledes erklære, at jeg for mit Vedkommende vil stemme imod det af det ærede Medlem for Bornholm (Sønne) stillede Endringsforslag. — Jeg vilde med Hensyn til det Spørgsmaal, som her ligger for, være tilbøielig til at gaae endnu et Skridt videre, og skjøndt jeg vel veed, at det neppe vil føre til Noget, vil jeg dog ikke undlade at omtale det. I § 9, sidste Passus, hedder det nemlig: „Hvor der er en særlig Politimester,